

Verdragen, op 29 maart 1954 te Helsinki tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Finland gesloten, tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp onderscheidenlijk met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen en met betrekking tot rechten ter zake van nalatenschappen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

No. 1

's-Gravenhage, 29 september 1955.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 6 oktober 1955.

De wens, dat deze Overeenkomsten aan de uitspraak van de Staten-Generaal zullen worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 5 november 1955.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, eerste lid, der Grondwet, heb ik de eer, mede namens mijn ambtgenoot zonder Portefeuille, mr. J. M. A. H. Luns, U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de Nederlandse en de Finse tekst van de beide op 29 maart 1954 te Helsinki tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Finland gesloten verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp onderscheidenlijk met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen (*Trb.* 1954, 160)¹⁾ en met betrekking tot rechten ter zake van nalatenschappen (*Trb.* 1954, 161)¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestreng aan te treffen een toelichtende nota bij de genoemde verdragen.

Deze verdragen zullen, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, voorshands slechts gelden voor Nederland.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.

Toelichtende nota

In de maanden oktober en december 1952 zijn te 's-Gravenhage tussen daartoe door de Regeringen van Nederland en Finland aangewezen vertegenwoordigers onderhandelingen gevoerd, welke hebben geleid tot het op 29 maart 1954 te Helsinki afsluiten van een tweetal verdragen, waarvan het ene strekt tot het vermijden van dubbele belasting van inkomsten en van vermogen, het andere tot het vermijden van dubbele successierechten. De Nederlandse en de Finse tekst van deze verdragen zijn geplaatst in de *Trb.* 1954, 160 en 161.

Aangezien de onderwerpelijke verdragen niet alleen bepalingen ter vermindering van dubbele belasting bevatten, doch tevens betrekking hebben op uitwisseling van gegevens, en dus een breder terrein bestrijken dan waarop de Kroon zich bij artikel I van de wet van 14 juni 1930 (*Stb.* 244) de bevoegdheid tot het bekrachtigen van met vreemde mogendheden gesloten verdragen heeft voorbehouden, behoeven zij de goedkeuring van de Staten-Generaal.

De beide verdragen komen in grote lijnen overeen met reeds eerder door Nederland ter zake gesloten verdragen, in het bijzonder die, welke tussen Nederland en Zweden zijn gesloten (*Trb.* 1952, 88 en 89) en bij de wet van 17 december 1952 (*Stb.* 646) zijn goedgekeurd.

Belastingen van inkomsten

De in het eerstvermelde verdrag opgenomen regelingen kunnen in drie categorieën worden onderscheiden:

1. die betreffende het vermijden van dubbele belasting (artikel 1 t/m 20);
2. die betreffende de samenwerking met betrekking tot een juiste uitvoering van het verdrag alsmede tot het tegengaan van belastingontduiking door wederkerige uitwisseling van gegevens (artikelen 21 en 22);

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

3. die betreffende gelijke behandeling op belastinggebied van wederzijdse onderdanen (artikel 24).

Ad 1. De artikelen, welke betrekking hebben op het vermijden van dubbele belasting betreffen alle bestanddelen van het inkomen en van het vermogen; aan elk bestanddeel of aan elke groep van bestanddelen is een bepaling gewijd, waarbij dit bestanddeel of deze groep van bestanddelen ter belasting wordt toegewezen aan één van de beide Staten. In het ene geval (b.v. opbrengst van roerend kapitaal) wordt aan de domiciliestaat het recht tot belastingheffing toegekend, in het andere geval (b.v. opbrengst van onroerende zaken) aan de Staat van oorsprong of ligging, zulks al naar gelang van de aard van de inkomsten of van de vermogensbestanddelen. Bij de verdeling worden de in soortgelijke verdragen gebruikelijke regelen gevolgd.

Het belangrijkste punt van het verdrag betreft de aangaande de dividenden getroffen regeling. Finse dividenden blijven in Finland belastbaar (artikel 8, § 2). Het tarief van de Finse belasting wordt echter verlaagd van 32 % op 10 %, met dien verstande evenwel, dat volledige vrijstelling van Finse belasting zal worden verleend, indien de dividenden worden genoten door een in Nederland gevestigd lichaam, dat niet minder dan 50 % beheerst van het stemrecht van de Finse vennootschap, welke vrijstelling in verband met in Finland gevestigde Nederlandse dochtermaatschappijen belangrijk is. Hiertegenover laat Nederland, zoals ook in andere verdragen is geschied, de 15 % dividendbelasting op uitgaande dividenden vallen.

Ad 2. De resultaten van de onderhandelingen over de samenwerking met betrekking tot een juiste uitvoering van het verdrag en tot het tegengaan van belastingontduiking zijn neergelegd in de artikelen 21 en 22. Het eerste artikel regelt de uitwisseling van gegevens, terwijl het tweede de verplichting, die elk van de Staten bij het vorige artikel op zich neemt, beperkt. In artikel 21 is uitdrukkelijk vastgelegd, dat geen gegevens, waardoor enig handelsbedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim zou kunnen worden geschonden, verstrekt zullen worden. Het bankgeheim wordt tot het beroepsgeheim gerekend. Dit is vastgelegd in het bij het verdrag behorende Protocol.

Ad 3. Artikel 24 geeft voorschriften omtrent gelijke behandeling van wederzijdse onderdanen. Een dergelijke bepaling komt ook voor in soortgelijke andere verdragen, welke Nederland na de oorlog heeft gesloten.

Rechten ter zake van nalatenschappen

De in het tweede verdrag met betrekking tot rechten ter zake van nalatenschappen opgenomen regelingen kunnen in dezelfde drie categorieën worden onderscheiden als die, vervat in het eerstvermelde verdrag. Slechts de regeling ter vermindering van dubbele belasting (eerste categorie: artikel 1 t/m 5) behoeft enige toelichting.

Het ontworpen verdrag heeft ten doel de heffing van rechten ter zake van nalatenschappen zowel door Finland als door Nederland over dezelfde bestanddelen van een nalatenschap zoveel mogelijk te vermijden.

Te dien einde bevat het verdrag, evenals het Nederlands-Zweedse successieverdrag, een aantal bepalingen, waarbij voor de heffing van successierecht wordt uitgegaan van het domiciliebeginsel en het situsbeginsel. Zo is er overeenstemming over bereikt, dat onroerend goed en vermogensbestanddelen gebezigd in bedrijven slechts zullen worden belast in de Staat, in welke zulke zaken zijn gelegen. De overige bestanddelen zullen slechts aan belasting worden onderworpen in de Staat, in welke de overledene zijn woonplaats had ten tijde van zijn overlijden.

Overzeese Rijksdelen

Blijkens artikel 2, § 1 (a), van het eerstgenoemde verdrag en artikel 1, § 5, van het tweede verdrag zullen beide verdragen voornamelijk niet van toepassing zijn in de overzeese delen van het Koninkrijk der Nederlanden. Voor de uitbreiding van de werking van de verdragen of van een der verdragen tot een overzees Rijksdeel overeenkomstig artikel 28 van het eerstgenoemde en artikel 15 van het tweede verdrag zal opnieuw goedkeuring moeten worden verleend.

De Staatssecretaris van Financiën,
VAN DEN BERGE.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,
J. LUNS.